

Atompárti zöldek Németországban

A német zöldek az atomerőművek bezárása ellen tiltakoznak. A történelemben először, október 21-én Münchenben olyan tüntetést tartottak, amelyen környezetvédő szervezetek a nukleáris energia mellett demonstráltak. Céljuk, hogy elérjék a németországi atomerőművek továbbüzemeltetését, valamint az, hogy szembeszálljanak a szerintük az atomenergiát megbélyegző "irracionális stigmával". Járosi Mártonnak, az Energiapolitika 2000 Társulat elnökének tett föl kérdéseket a Présház Hírportál.

2018. október 30.

- Elnök úr, ön az augusztusi, A klamahisztéria a globalizmus vallása címet viselő interjúnkban a klímavédelmi politika egyik látványos ellentmondásaként említette, hogy a zöldek az atomerőműveket is ellenzik, pedig azok nem bocsátanak ki széndioxidot. Mi változott meg?

- Mind a klímavédelmi, mind az antinukleáris hisztéria a globalista félelemkeltés fegyvere. Mivel mostanra az úgynevezett megújuló energiatermelésre való áttérés egyre látványosabban zsákutcába került, irrealitása nyilvánvalóvá vált, taktikát kell változtatni. Világossá vált, hogy a megújulókkal az úgynevezett klímavédelmi célok, a kitűzött széndioxid-csökkentés nem érhető el, az atomerőműveket törölni kell a tilalmi listáról, el kell ismerni széndioxid-csökkentő hatásukat, hogy a klimahisztéria fenntartható legyen. Ez lehet az oka az atomerőmű-ellenesség beszüntetésének a klimahisztéria iránt változatlanul elkötelezett zöldek részéről. Mivel Németország volt a hisztériák motorja, s ott jelentkeznek a legnagyobb problémák, szükségszerűen innen kell kiindulni a változásnak is. Mivel a német zöldpolitika jelentős részben nagypolitikai indíttatású volt, most az abban jelentkező válságtünetek felerősíthetik ezt a folyamatot. A mostani események nem előzmény nélküliek. A német energetikai szakemberek természetesen nem butultak el, csak a nagypolitika fogságába kerültek. A Berliini Kör már az év elején kritikával illette a német klímapolitikát, súlyosan elmarasztalva az annak elvi alapot nyújtó nemzetközi klímatanács (IPCC) tevékenységét. Az IPCC egy befolyásos politikai-, tudományos- és média-szupermechanizmus, amely vezényli a nemzetközi klímapolitikának nevezett klimahisztériát, pedig eredetileg csak a politika számára nyújtott tudományos tanácsadásra hozták létre. IPCC-modellek azon a tudományosan nem bizonyított feltevésen alapulnak, hogy a klímaváltozás, a globális felmelegedés elsődleges okozói az üvegházhatású gázok, ezért elsősorban a CO₂ kibocsátás csökkenésének szükségességét hirdetik. Az üvegházhatás és a természetes szénkörforgás az élet elválaszthatatlan részei. Az éghajlat mindig is változott. Sajnos az utolsó évtizedekben az éghajlati és időjárási eseményeket, változásokat egy előre gyártott, a médiában előadott narratívába beágyazva, egyre erőszakosabban, politikai célokra használják fel. A tudósok mostani kettős „kutató” és klímavédő-aktivista szerepkörét élesen szét kellene választani. A tudomány nem lehetne eszköze a politikának. A klímakutatás ne legyen hit kérdése, és ne legyen ideológiai viták küzdőtere. Csak az adaptációs (alkalmazkodó) klímapolitikának van realitása. A Berliini Kör szerint Németország hosszú éveken keresztül jóval nagyobb klímacélokat tűzött ki, mint más ipari államok, annak ellenére, hogy Németország részaránya a globális CO₂-kibocsátásban csak körülbelül 2%. Ez két feltételezésen alapult: az egyik az, hogy a német út mutasson példát, a másik, hogy a német gazdasági

pozíciót (erőfölényt) a környezet- és klímaterületen innovációs előnnyel kívánták erősíteni. De a német energia- és klímapolitika csak akkor lehetett volna követendő példa, ha fenntartja az ellátásbiztonságot, és gazdaságilag is sikeres. Kiderült, hogy a klímacélok megvalósításának jelenlegi módja Németországban egyik célnak sem felel meg. Évente körülbelül 25 milliárd euró átkerül a fogyasztók és az ipar zsebéből a szél- és napenergia-berendezések befektetőihez. A megújuló támogatása végett a villamos energia Németországban az elmúlt évtized alatt 50%-kal drágult. Ezért a Berlini Kör a következő főbb téziseket hirdette meg: az áramár maradjon megfizethető, az ellátás biztonsága legyen a középpontban, ezért meg kell állítani a megújuló energia ellenőrizhetetlen fejlesztését.

- Jómagam az 1990-es évek végén jártam a München melletti Isar2-es atomerőműben, és lenyűgöző volt a laboratóriumi tisztaság, az ott dolgozók hozzáértése, szakmai büszkesége, egészséges derűje. Nekem mint magyar embernek is lehangoló arra gondolni, hogy a szélsőséges merkei politika ostobán lerombolta a német nép ezen szakmai teljesítményét. Milyen okok vezettek a tüntetéshez?

- A felelőtlen zöld propaganda hatására Németországban bezártak több atomerőművet, s a hatalmas időjárásfüggő megújuló villanytermelő kapacitások (szél- és naperőművek) létesítése ellenére, az üzemben maradó atomerőművek mellett, a villanyellátáshoz szenes erőműveket kellett üzemeltetni, sőt, esetenként sokkoló környezetrombolással, újak építésébe is kezdtek. Mindez azért történhetett meg, mert az atomerőművek bezárása és a megújuló erőltetett támogatása miatt a német rendszer nem képes működni a folyamatos termelésre képes erőművek nélkül. 2017-ben a német nap- és szél-erőművek százezer megawattra növekedett beépített teljesítménye a rendszer teljes beépített kapacitásának mintegy felét adta, azonban az összes áramtermelésnek csak a 26%-kát biztosította, miközben a termelés 61%-kát továbbra is a szén- és gáz-erőművek, illetve a bezárásra ítélt atomerőművek biztosították. A szén és gáz-erőművek üzemeltetéséhez 53 milliárd köbméter orosz földgázt, valamint 51 millió tonna feketeszenet importáltak. Mindezek következtében a CO₂ kibocsátás 2009 óta nem csökkent, hanem stagnál, esetenként még növekedett is, és ebben az évben is növekedés várható. A kitűzött klímavédelmi célok teljesítése mára teljesen irreálisnak bizonyult. (Ez igaz az Európai Unió célkitűzéseire is.) Erre utal, hogy a német kormánypártok idén az év elején, a koalíciós tárgyalások keretében arról is [megállapodtak](#), hogy az eredetileg 2020-ra kitűzött, 1990-hez képesti 40%-os CO₂-kibocsátási célkitűzést pár évvel későbbre tolják, mivel az országnak nem sikerül tartania az eredetileg kitűzött határidőt. A tüntető szervezetek szerint ha az eddig a megújulóakra, hálózatbővítésre és a fosszilis erőművek fejlesztésére fordított összesen mintegy 580 milliárd dollárt Németország atomerőművek építésére fordította volna, akkor mára az összes szenes és gáz-erőművét atomerőművekkel helyettesíthette volna, a CO₂-kibocsátását gyakorlatilag nullára csökkentve. A [Nuclear Pride Fest](#) nevű rendezvény szervezőinek fő üzenete szerint a német kormány a nukleáris energia kivezetésével bebetonozza a fosszilis energiahordozókat az ország energiaellátásába, ezzel növeli a klímaváltozást és egészségi problémákat okozó légszennyezést. A szervezőket az IPCC, által az előző hét elején kiadott, szokásos, ijesztő következtetéseket tartalmazó [jelentése](#) is bátorította. A szervezők szerint az atomerőművek egész egyszerűen nem nélkülözhetők a tiszta energiatermelésre való átállás során.

- Hogyan hat a klímavédelem céljait megvalósítani szolgáló német Energiawende az ellátásbiztonságra?

- Az atomerőművek bezárása ellátás biztonsági szempontból is rossz döntés volt, mivel a bezárásuk az áramszünetek súlyos kockázatát eredményezi. Az áramszünetek, ha a széntüzelésű erőműveket is leállítanák, csak a meglévő gáztüzelésű erőművekkel vagy ilyenek gyors építésével kerülhetők el, mivel atomerőművek építési ideje hosszú. Ezt a német szakértő energetikusok is tudják. A széntüzelésnél kevesebb széndioxidot kibocsátó gázerőművek létesítési lehetősége az ellátás biztonság rejtett garanciájává vált. Ezért építik, az amerikai ellenzés dacára, a 11 milliárd dolláros Északi Áramlat 2 gázvezetékét, amely orosz fölgázt szállít Németországba. Friss hír, hogy a német kormány azt tervezi, hogy „az ország energiaellátásának diverzifikálása” céljából 500 millió eurós beruházással megépíti az ország első LNG tárolóját. A tárolóba Katarból, Ausztráliából, Malajziából, Nigériából, Indonéziából, Algériából és Oroszországból is érkezhets cseppfolyósított gáz. Vannak olyan vélemények is, hogy a klímavédelmi lufit a gáz lobbi is fújja, aminek lehet némi alapja.

- Vannak magyar vonatkozásai is az atomerőmű építés megítélésében bekövetkezett változásnak?

-Ez kijózanító csapás lehet a paksi bővítés elleni hazai ellenzéki politikai hisztériára, segít megértetni a hazai közvélekedésben az atomerőmű építés elkerülhetetlenségét. Az energiaellátás biztonságával kapcsolatban érdemes idézni Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszternek a Belgrádban szervezett eurázsiai energiabiztonsági fórumon elhangzott felszólalásából. Az egyik legnagyobb kihívás Közép-Európában az energiaellátás biztosítása, azonban az energiahordozók forrását, származását és útját illetően is kettős mérce érvényesül Európában. Azt senki nem bírálja, amit a nyugat-európai országok tesznek energiabiztonságuk javítása érdekében, a közép- és kelet-európai országokat azonban a hasonló lépésekért többször is kritizálták, kritizálják. Jelenleg a legnagyobb energetikai befektetés az Északi Áramlat 2 gázvezeték építése folyik Nyugat-Európában. Ezen keresztül Oroszországból Nyugat-Európába jut a gáz, ezzel biztosítva a nyugat-európai országok energiaellátását, energiabiztonságát, és komparatív hátrányt eredményez az Európai Unió keleti felén. Az Európai Bizottságnak nincs kifogása a nyugat-európai gázvezeték ellen, ugyanakkor kifogásolja a kisebb, közép- és kelet-európai országok által tervezett új gázvezetékét. Fel kell végre számolni az energetikában is a kettős mércét! Az országoknak kell döntenie arról, hogy milyen forrásokból állítják össze az energia kosarukat, ehhez a közép- és kelet-európai országoknak szükségük van az eurázsiai együttműködésre is. Ezeknek az országoknak ugyanolyan jogaik vannak, és ugyanolyan elbírálás alá kell esniük, mint a nyugat-európai országoknak – magyarázta. Az energia-befektetési kérdéseket a közép- és kelet-európai országok érdekeivel összhangban kell meghozni! Hozzátette: Magyarország nem Oroszország vagy Amerika mellé akar állni az energetikai döntéshozatalkor, hanem a magyarok érdekei mellé. A miniszter az atomenergiáról elmondta: Magyarország az 1980-as évek óta használ atomenergiát, és jelenleg a villamosenergia-ellátás 40%-át ebből fedezi az ország, és a tervek szerint hosszú távon ezt az arányt növelni szeretné. Ez a befektetés és fejlesztés nemcsak energetikai kérdés, hanem gazdaságfejlesztési is – mondta.